

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Καλλιθέα, 08/12/2016

Αριθμός απόφασης: 4159

ΤΜΗΜΑ : Α3

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 213 16 04 529

ΦΑΞ : 213 16 04 566

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως ισχύει.

β. Της παρ. 3 του άρθρου 47 του ν. 4331/2015 (ΦΕΚ Α' 69).

γ. Του άρθρου 59 του π.δ. 111/2014 (Α' 178) «Οργανισμός του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Του άρθρου 6 της αριθμ. Δ6Α 1058824 ΕΞ 2014 (ΦΕΚ Β' 865, 1079 και 1846) Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών «Ανακαθορισμός της εσωτερικής διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων οργανικών μονάδων της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών και μετονομασία ορισμένων από αυτές», όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

ε. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014) «Εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (Ειδική Διοικητική Διαδικασία – Ενδικοφανής προσφυγή), όπως αυτό τροποποιήθηκε και ισχύει από 1/1/2014 και καθορισμός λεπτομερειών για τη λειτουργία της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (πρώην Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης) της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, την εφαρμοστέα διαδικασία και τον τρόπο έκδοσης των αποφάσεων αυτής».

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την αριθ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/ 30.08.2016 (ΦΕΚ 2759 /τ. Β' / 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης **26/07/2016** και αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή του του, **ΑΦΜ**, και της του, **ΑΦΜ**:....., κατοίκων ΠΑΤΡΩΝ, οδός, κατά της με ημερομηνίας έκδοσης 27/06/2016 και με αριθμ. ειδοπ. Πράξης Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου της ΓΓΔΕ, φορολογικού έτους 2015, και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Τη με ημερομηνία έκδοσης 27/06/2016 και με αριθμ. ειδοπ. Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου της ΓΓΔΕ, φορολογικού έτους 2015, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α3 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της με ημερομηνία κατάθεσης **26/07/2016** και με αριθμ. πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής του του, **ΑΦΜ** και της του, **ΑΦΜ:**....., η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την με αριθμ. ειδοποίησης Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου της Γ.Γ.Δ.Ε., που εκδόθηκε την 27/06/2016, δυνάμει της με αρ./2016 υποβληθείσης από τον προσφεύγοντα κοινής με τη προσφεύγουσα σύζυγό του, αρχικής ηλεκτρονικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2015, προσδιορίστηκε ποσό πληρωμής 650,00 € (Αρ.Χ.Κ.:...). Το εν λόγω ποσό αφορά τέλος επιτηδεύματος της παρ. 1 του άρθρου 31 του ν. 3986/2011.

Οι προσφεύγοντες, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητούν: α) να ακυρωθεί η παραπάνω προσβαλλόμενη πράξη, β) να αναγνωριστεί ότι δεν διαθέτουν φοροδοτική ικανότητα για το φορολογικό έτος 2015, παρά τα όσα «τεκμαίρονται» από την εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας ισχυριζόμενοι ότι:

Α) Η θέσπιση φορολόγησης από το πρώτο ευρώ, δηλαδή η φορολόγηση εισοδημάτων που είναι ακόμη κάτω και από το όριο της φτώχειας σε συνδυασμό με την θέσπιση άδικων κριτηρίων φορολόγησης είναι αντισυνταγματική, καθώς έρχεται σε αντίθεση με την αρχή της αναλογικότητας και την αρχή της καθολικότητας της φορολογίας, ενώ δεν συνάδει με τις αρχές της καλής πίστης και των συναλλακτικών ηθών. Προς επίρρωση των ισχυρισμών τους αναφέρουν τα άρθρα 78§1, 4§5, 5, 25§1, 20§1 του Συντάγματος και το άρθρο 6§1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.).

Β) Οι διατάξεις του ν. 3844/2010 «Προσαρμογή της Ελληνικής νομοθεσίας στην οδηγία 2006/123 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τις υπηρεσίες στην εσωτερική αγορά και άλλες διατάξεις» δεν εφαρμόζονται στις υπηρεσίες των δικαστικών επιμελητών.

Γ) Ο προσφεύγων δεν είναι επιτηδευματίας, αφού ως δικαστικός επιμελητής κατά τις διατάξεις του ν.2318/1995 είναι άμισθος δημόσιος λειτουργός και ασκεί λειτούργημα και όχι επιτήδευμα και επομένως κακώς συμπεριλήφθηκε στην επιβολή του τέλους επιτηδεύματος, η δε επιβολή τέλους επιτηδεύματος είναι αντισυνταγματική, καθώς:

1. Με το άρθρο 78§1 του Συντάγματος «κανένας φόρος δεν επιβάλλεται ούτε εισπράττεται χωρίς τυπικό νόμο που καθορίζει το υποκείμενο της φορολογίας και το εισόδημα, το είδος της περιουσίας, τις δαπάνες και τις συναλλαγές ή τις κατηγορίες τους, στις οποίες αναφέρεται ο φόρος». Η διάταξη του άρθρου 31 του Ν.3986/2011 αντίκειται στην προαναφερθείσα συνταγματική διάταξη διότι η επιβολή του τέλους, που στην πραγματικότητα αποτελεί φόρο, δεν πλήττει ορισμένη φορολογητέα ύλη αλλά πλήττει συλλήβδην την τάξη των ελεύθερων επαγγελματιών και επιτηδευματιών, χωρίς καμία εξειδίκευση και προσδιορισμό της φορολογητέας ύλης.
2. Σύμφωνα με το άρθρο 4§5 του Συντάγματος «Οι Έλληνες πολίτες συνεισφέρουν χωρίς διακρίσεις στα δημόσια βάρη, ανάλογα με τις δυνάμεις τους». Με τη διάταξη του άρθρου 31 του Ν.3986/2011 παραβιάζεται η αρχή της απαγορεύσεως της διπλής φορολογίας δηλαδή της φορολογήσεως της ίδιας φορολογητέας ύλης για την ίδια αιτία και η αρχή της φορολογικής ισότητας, δηλαδή της φορολόγησης με βάση τη φοροδοτική ικανότητα, διότι επιβάλλει αδιακρίτως τον ίδιο φόρο σε όλους

τους ελεύθερους επαγγελματίες και επιτηδευματίες με μόνη την ιδιότητα αυτή.

3. Με τις διατάξεις του άρθρου 5 του Συντάγματος «κατοχυρώνεται η προσωπική και οικονομική ελευθερία ως ατομικό δικαίωμα». Το επιβαλλόμενο όμως τέλος επιτηδεύματος αποτελεί περιοριστικό εμπόδιο στην ελεύθερη και ακώλυτη άσκηση του επαγγέλματος εκάστου ελεύθερου επαγγελματία. Το τέλος Επιτηδεύματος δεν αποτελεί φόρο εισοδήματος ή φόρο κεφαλαίου του επαγγελματία αλλά ούτε και έχει κάποιον ανταποδοτικό χαρακτήρα, όπως έχουν τα δίφορα τέλη. Πρόκειται για αυθαίρετο φόρο που δεν έχει καμία νομιμοποιητική ή δικαιολογητική βάση.
4. Με τις διατάξεις του άρθρου 25 παρ. 1 του Συντάγματος κατοχυρώνεται η αρχή της αναλογικότητας. Το επιβαλλόμενο όμως τέλος επιτηδεύματος δεν τελεί σε σχέση αναλογίας με την φορολογητέα ύλη και την πραγματική φοροδοτική ικανότητα των φορολογούμενων ελευθέρων επαγγελματιών.
5. Με το άρθρο 20 παρ. 1 του Συντάγματος «Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης Προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπτύξει σε αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματα ή τα συμφέροντά του, όπως ο νόμος ορίζει» και σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 1 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Ε.Σ.Δ.Α.) καθιερώνεται το δικαίωμα στη χρήση και απονομή δικαιοσύνης και το δικαίωμα σε μια δίκαιη δίκη. Το επιβαλλόμενο όμως τέλος επιτηδεύματος καθιερώνει μια μέθοδο προσδιορισμού του ελάχιστου φορολογητέου εισοδήματος η οποία αποκλείει τον φορολογούμενο από την προάσπιση των δικαιωμάτων του καθώς δεν μπορεί να την αντικρούσει προσφεύγοντας στο αρμόδιο διοικητικό δικαστήριο.
6. Κατά παράβαση της διάταξης του άρθρου 74 παρ. 6 και του άρθρου 31 παρ. 1 περ. ε' του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος σε συνδυασμό με το άρθρο 77 παρ. 1 του Συντάγματος «Η αυθεντική ερμηνεία των νόμων ανήκει στη νομοθετική λειτουργία», το τέλος επιτηδεύματος δεν εκπίπτει ως δαπάνη για τον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος.

Δ) Η θέσπιση αφορολόγητου ποσού εισοδήματος το οποίο είναι χαμηλότερο από το ελάχιστο όριο διαβίωσης, δεν είναι συμβατή με την αρχή της φορολόγησης βάσει της φοροδοτικής ικανότητας, τον σεβασμό της αξίας του ανθρώπου και την υποχρέωση προστασίας της οικογένειας και της παιδικής ηλικίας. (Πάγια νομολογία του Γερμανικού Συνταγματικού Δικαστηρίου).

Ε) Η εφαρμογή διαφορετικής κλίμακας φορολογικών συντελεστών ανά κατηγορία εισοδήματος δε συνάδει προς τις αρχές της καθολικότητας του φόρου και της φορολόγησης με βάση τη φοροδοτική ικανότητα.

Στ) Διαθέτουν μηδενική φοροδοτική ικανότητα καθώς το ετήσιο ακαθάριστο ατομικό εισόδημα του προσφεύγοντος για το φορολογικό έτος 2015 ανέρχεται στο ποσό των 385,66€ και της προσφεύγουσας στο ποσό των 12.239,76€, είναι γονείς δύο παιδιών, η μία φοιτήτρια στην Αθήνα και ο άλλος μαθητής, οι βασικές ετήσιες δαπάνες για τη διαβίωση της οικογένειας του ανέρχονται στο ποσό των 5.475,00€. Επιπλέον, είναι σεισμόπληκτοι του ΔΗΜΟΥ και αδυνατούν να επισκευάσουν την οικία τους.

Ζ) Ο προσφεύγων αντιμετωπίζει σοβαρά προβλήματα υγείας μετά από ένα τροχαίο ατύχημα από το οποίο έχει καταστεί ανάπηρος με ποσοστό αναπηρίας 45%.

Επειδή, η προσβαλλόμενη πράξη εκδόθηκε βάσει της με αριθμ./2016 υποβληθείσης από τους προσφεύγοντες, αρχικής ηλεκτρονικής δήλωσης φορολογίας εισοδήματος φορολογικού έτους 2015 και σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρ. 31 του ν. 3986/2011 ορίζεται:

«1. Οι επιτηδευματίες και οι ασκούντες ελευθέριο επάγγελμα, εφόσον τηρούν βιβλία Β` ή Γ κατηγορίας του Κ.Β.Σ., υποχρεούνται σε καταβολή ετήσιου τέλους επιτηδεύματος, το οποίο ορίζεται ως εξής:

α) Για νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική επιχείρηση και έχουν την έδρα τους σε τουριστικούς τόπους και σε πόλεις ή χωριά με πληθυσμό έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους, σε οκτακόσια (800) ευρώ ετησίως.

β) Για νομικά πρόσωπα που ασκούν εμπορική επιχείρηση και έχουν την έδρα τους σε πόλεις με πληθυσμό πάνω από διακόσιες χιλιάδες (200.000) κατοίκους, σε χίλια (1.000) ευρώ ετησίως.

γ) Για ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες, σε εξακόσια πενήντα (650) ευρώ ετησίως.

Επειδή, στην ΠΟΛ1149/20-06-2013 με θέμα: «Διευκρινίσεις ως προς την επιβολή της ειδικής εισφοράς αλληλεγγύης και του τέλους επιτηδεύματος, οικονομικού έτους 2013» ορίζεται:

«1. Σύμφωνα με το άρθρο 4 της Υπουργικής Απόφασης ΠΟΛ. 1167/2-8-11 , με την οποία ρυθμίστηκαν τα θέματα για τη βεβαίωση και είσπραξη του τέλους επιτηδεύματος, ο υπολογισμός του τέλους επιτηδεύματος γίνεται με βάση τα στοιχεία που τηρούνται στο Μητρώο.

Επομένως, το τέλος επιτηδεύματος και για το οικονομικό έτος 2013 (χρήση 2012) θα επιβληθεί σε όσους επιτηδευματίες, φυσικά ή νομικά πρόσωπα, άσκησαν δραστηριότητα μέσα στην διαχειριστική περίοδο 2012 και η ΓΓΠΣ θα βεβαιώσει τα ποσά με βάση τα στοιχεία που τηρούνται στο Μητρώο. Συνεπώς, η μη άσκηση δραστηριότητας αναγνωρίζεται, όπως και κατά το οικονομικό έτος 2012, μόνο με υποβληθείσα δήλωση διακοπής εργασιών στην Δ.Ο.Υ., ακόμη κι αν αυτή υποβλήθηκε εκπρόθεσμα. Διευκρινίζεται ότι, η ημερομηνία της διακοπής εργασιών είναι μία και μοναδική (καταληκτική), δεν τροποποιείται και οι φορολογούμενοι δεν δύνανται να την αντικαταστήσουν με μια προγενέστερη ούτως ώστε να απαλλαχθούν από την καταβολή του τέλους επιτηδεύματος.

2. Με την τροποποίηση που επήλθε στο άρθρο 31 του Ν. 3986/2011 με τις διατάξεις της παραγρ. 4 του άρθρου 10 του Ν. 4110/2013 , από το οικονομικό έτος 2013 και μετά, αυξάνεται το τέλος επιτηδεύματος ως εξής:

α) ...

β) ...

γ) Για ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και ελεύθερους επαγγελματίες, σε εξακόσια πενήντα (650) ευρώ ετησίως.».

Επειδή, σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρ. 31 του ν. 3986/2011 ορίζεται ότι: «3. Εξαιρούνται από τις υποχρεώσεις καταβολής του τέλους, εκτός εάν πρόκειται για τουριστικούς τόπους, οι εμπορικές επιχειρήσεις και ελεύθεροι επαγγελματίες που ασκούν τη δραστηριότητά τους σε χωριά με πληθυσμό έως

πεντακόσιους (500) κατοίκους και σε νησιά κάτω από τρεις χιλιάδες εκατό (3.100) κατοίκους. Επίσης εξαιρούνται ατομικές εμπορικές επιχειρήσεις και η ατομική άσκηση ελευθέριου επαγγέλματος, εφόσον δεν έχουν παρέλθει πέντε (5) έτη από την πρώτη έναρξη εργασιών, καθώς και οι περιπτώσεις ατομικών επιχειρήσεων εφόσον για τον επιτηδεύματία υπολείπονται τρία (3) έτη από το έτος της συνταξιοδότησής του. Ως έτος συνταξιοδότησης νοείται το 65ο έτος της ηλικίας».

Επειδή, σύμφωνα με την απόφαση **ΣτΕΟΛ. 2527/2013** κρίθηκε: **α)** ότι προσδιορίζεται από το νόμο 3986/2011 το αντικείμενο του φόρου, όπως απαιτείται από το άρθρο 78 παρ. 1 του Συντάγματος, **β)** ότι η επιβολή τέλους επιτηδεύματος δεν παραβιάζει τα άρθρα 4 παρ. 1 και 5 του Συντάγματος και τις κατοχυρωμένες από αυτά αρχές της καθολικότητας και της ισότητας του φόρου, **γ)** η ελευθερία ασκήσεως επαγγελματικής ή επιχειρηματικής δραστηριότητας, ως ειδικότερη εκδήλωση της οικονομικής ελευθερίας, την οποία κατοχυρώνει ως ατομικό δικαίωμα το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος, δεν παρακωλύει τη θέσπιση από το νομοθέτη περιορισμών που τίθενται κατά τρόπο γενικό και αντικειμενικό, για λόγους προστασίας του δημόσιου και κοινωνικού συμφέροντος, **δ)** ότι η επιβολή τέλους επιτηδεύματος δεν παραβιάζει την συνταγματική αρχή της αναλογικότητας που κατοχυρώνεται με το άρθρο 25 παρ. 1 εδ. δ' του Συντάγματος, **ε)** ότι δεν υφίσταται παράβαση του άρθρου 6 παρ.1 της κυρωθείσης με το ν. δ/γμα 53/1974 (Α' 256) Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), που επίσης κατοχυρώνει το δικαίωμα δικαστικής προστασίας, προεχόντως διότι το εν λόγω άρθρο δεν εφαρμόζεται, κατά κανόνα, στις φορολογικές διαφορές, **στ)** ότι δεν έχει εφαρμογή το άρθρο 74 παρ. 6 του Κ.Φ.Ε. το οποίο αναφέρεται στη διαδικασία που ακολουθεί τον καταλογισμό φόρου μετά την έκδοση φύλλου ελέγχου, αλλά σύμφωνα με ρητή πρόβλεψη του άρθρου 31§4 του ν. 3986/2011 δεν εκδίδεται φύλλο ελέγχου αλλά εκκαθαριστικό σημείωμα και **ζ)** ότι αλυσιτελώς προβάλλεται παράβαση του άρθρου 31§1 περ. ε' του Κ.Φ.Ε. δεδομένου ότι με τον ν. 4024/2011 προστέθηκε μεταξύ άλλων, παράγραφος 9 στο άρθρο 31 του ν. 3986/2011, με την οποία ορίσθηκε ότι: «9. Το τέλος επιτηδεύματος του παρόντος άρθρου δεν αφαιρείται από το συνολικό εισόδημα ή από το φόρο της κλίμακας του άρθρου 9 του Κ.Φ.Ε. των φυσικών προσώπων που ασκούν επιχείρηση ή επάγγελμα....» .

Επειδή, εν προκειμένω, ο προσφεύγων: **α)** ασκεί τη δραστηριότητα του δικαστικού επιμελητή από την 26/02/1993 (ημερομηνία έναρξης), **β)** δεν έχει υποβάλει δήλωση διακοπής εργασιών έως 31-12-2014, και **γ)** δεν εμπίπτει στις εξαιρέσεις της υποχρέωσης καταβολής του τέλους επιτηδεύματος όπως αυτές αναφέρονται στην παρ. 3 του άρθρ. 31 του ν. 3986/2011, υποχρεούται στην καταβολή του τέλους επιτηδεύματος.

Επειδή, οι προσφεύγοντες θέτουν θέμα αντισυνταγματικότητας των διατάξεων του Κώδικα Φορολογίας Εισοδήματος ν.4172/2013 και του άρθρου 31 του ν. 3986/2011. Ωστόσο, ο σχετικός έλεγχος ανήκει στην αποκλειστική δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και όχι της Διοίκησης (άρθρο 93§4 του Συντάγματος), η οποία οφείλει να εφαρμόζει το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή, η κρίση περί συμμόρφωσης των διατάξεων του ν. 4172/2013 (ΦΕΚ Α'167/23-07-2013) και του άρθρου 31 του Ν. 3986/2011 (ΦΕΚ Α'152/1-07-2011) με την ευρωπαϊκή έννομη τάξη δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα της Διοίκησης, η οποία σε κάθε περίπτωση δεσμεύεται από τις κατά το κρίσιμο χρονικό διάστημα ισχύουσες διατάξεις νόμων.

Επειδή η δημόσια διοίκηση δεσμεύεται από την αρχή της νομιμότητας, όπως αυτή καθιερώνεται με τις διατάξεις των άρθρων 26 παρ. 2, 43, 50, 82, 83 και 95 & 1 του Συντάγματος (ΣτΕ 8721/1992, 2987/1994), και η οποία συνεπάγεται ότι η διοίκηση οφείλει ή μπορεί να προβαίνει μόνο σε ενέργειες που προβλέπονται και επιβάλλονται ή επιτρέπονται από τους κανόνες που θεσπίζουν το Σύνταγμα, οι νομοθετικές πράξεις, οι διοικητικές κανονιστικές πράξεις, που έχουν εκδοθεί βάσει νομοθετικής εξουσιοδότησης, καθώς και από κάθε κανόνα ανώτερης ή ισοδύναμης προς αυτούς τυπικής ισχύος.

Επειδή, η διοίκηση, στη συγκεκριμένη περίπτωση, δεσμεύεται από τους κανόνες την παρ. 3 του άρθρ. 31 του ν. 3986/2011 ως προς τις προϋποθέσεις χορήγησης απαλλαγών επί του τέλους επιτηδεύματος, οι οποίες και απαριθμούνται περιοριστικά στο νόμο, καθώς και από τη με αριθ. ΠΟΛ.1149/20-06-2013 απόφαση της Γ.Γ.Δ.Ε..

Κατ' εφαρμογή δε των ανωτέρω διατάξεων, ο ισχυρισμός τους περί μη φοροδοτικής ικανότητας και περί προβλημάτων υγείας του πρώτου εκ των προσφευγόντων δεν επαρκεί για την χορήγηση από τη διοίκηση έκπτωσης επί του οφειλόμενου τέλους επιτηδεύματος, δεδομένου ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις, οι οποίες τίθενται από τις ανωτέρω διατάξεις του νόμου και της σχετικής κανονιστικής απόφασης της Γ.Γ.Δ.Ε..

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την απόρριψη, της με ημερομηνίας κατάθεσης 26/07/2016 και με αριθμό πρωτ. ενδικοφανούς προσφυγής του του, **ΑΦΜ** και της του, **ΑΦΜ**:.....

Οριστική φορολογική υποχρέωση των υπόχρεων με βάση την παρούσα απόφαση :

Φορολογικό Έτος 2015:

Ποσό Πληρωμής: 650,00 €.

Το παραπάνω ποσό βεβαιώθηκε με την αριθμ. ειδοπ. Πράξη Διοικητικού Προσδιορισμού Φόρου φορολ. Έτους 2015 .

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ακριβές Αντίγραφο

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ
ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ Α3
ANNA MARTINH**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).